

وحدت جهان هستی

مهدی سیدمهدی

وحدت جهان هستی

جهان هستی (Universe) یک سیستم واحد است که از یک سری اجزاء (سیستم های فرعی) بهم پیوسته تشکیل شده است بطوریکه شما نمی توانید درجهان هستی هیچ جزئی را پیدا کنید که بصورت مستقل بوده و به هیچ جزء دیگر وابسته نباشد. برای درک بهتر وحدت جهان هستی، کره زمین را در نظر بگیرید که اجزای آن مثل کوه، دشت، دریا، گیاهان و ... بصورت مستقیم به کره زمین اتصال دارند و همچنین موجوداتی مثل انسان ها و حیوانات که بصورت مستقیم به کره زمین اتصال ندارند نیز چون بوجود آمدن و ادامه حیات آنها به کره زمین وابسته است آنها نیز یکی از اجزای کره زمین تلقی می شوند بنابراین در کره زمین هیچ جزئی مستقل نمی باشد. در سایر کرات و سیاره های جهان هستی چه در آنها حیات وجود داشته باشد یا نه، همین وضعیت برقرار است، حال سؤالی که باقی میماند این است که کرات و سیارات جهان هستی در ظاهر به یکدیگر متصل نیستند و از هم جدا می باشند ولی نیروی گرانش (جاذبه) که ابتدا توسط نیوتن و بعد ها در توسط انیشتن در نظریه نسبیت عام و تحت عنوان فضا زمان (Spacetime) مطرح شد، تمام کرات و سیارات را به هم متصل می کند و نمونه های عملکرد نیروی گرانش، گردش زمین به دور خورشید و یا گردش ماه به دور زمین در مدار های معین می باشند. بنابراین جهان هستی (Universe) یک سیستم واحد و یکپارچه است که تمام اجزای آن بهم متصل می باشند.

علاوه بر این که جهان هستی سیستم واحدی است علم حاکم بر جهان هستی نیز یک علم واحد است و تفکیک پذیر نمی باشد هر نوع تقسیم بندی هم که انسان برای تفکیک علم جهان هستی انجام داده و آن را به علوم مختلفی مثل شیمی و فیزیک، زمین شناسی، زیست شناسی، فلسفه، ... تقسیم نموده است، تنها یک تفکیک ذهنی است و در جهان هستی، هیچ جسم مادی که بتوان فقط یکی از این گونه علوم به آن تخصیص داد، وجود ندارد، مثلا در یک صندلی هم علم فیزیک و هم علم شیمی کاربرد دارد و چون دارای چهار پایه است، علم ریاضی نیز کاربرد دارد و از طرفی چون انسانی این صندلی را ساخته است، علت و معلول یعنی علم فلسفه هم کاربرد دارد و اگر این تسلسل و توالی را ادامه دهیم و همچنین در نظر داشته باشیم که یک صندلی بعنوان یکی از اجزای جهان هستی هم بر جهان هستی اثر می گذارد و هم از آن اثر می پذیرد، به این نتیجه می رسیم که آن علم واحد برای ایجاد و بقای یک صندلی کاربرد دارد که این موضوع شامل تمام اجزای جهان هستی نیز می شود، البته انسان توانسته با تفکیک ذهنی و اعتباری علم واحد

به اجزای مختلف شناسائی بهتری نسبت به اجسام مادی بدست آورد که سر منشاء تحولات بزرگی در زندگی انسان شده است ولی در این میان این واقعیت که علم حاکم بر جهان هستی، علم واحدی است در نظر گرفته نشده است و هر کدام از علوم تفکیک شده، تقریباً مستقل فرض شده و شناخت موجودات نیز عمدتاً بر همین اساس صورت گرفته که این شناخت نمی تواند کامل باشد.